

Визнано неконституційним припис щодо пенсійного забезпечення окремих категорій осіб

За повідомленням відділу комунікацій Конституційного Суду України та правового моніторингу Другий сенат Конституційного Суду України 18 червня 2020 року ухвалив Рішення у справі за конституційною скаргою громадянки України Левченко Ольги Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) припису пункту 5 розділу III «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» від 2 березня 2015 року № 213–VIII (далі – Закон 213–VIII).

Цим Рішенням Конституційний Суд визнав оскаржуваний припис таким, що не відповідає Конституції України.

Левченко О.М. звернулася до Конституційний Суду з проханням перевірити на конституційність припис пункту 5 розділу III «Прикінцеві положення» Закону № 213–VIII у частині скасування з 1 червня 2015 року норм щодо пенсійного забезпечення осіб, яким призначення пенсії здійснюється відповідно до Закону України «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами.

Конструкція припису пункту 5 розділу III «Прикінцеві положення» Закону № 213–VIII, що є предметом перевірки, є такою: «У разі неприйняття до 1 червня 2015 року закону щодо призначення всіх пенсій, у тому числі спеціальних, на загальних підставах з 1 червня 2015 року скасовуються норми щодо пенсійного забезпечення осіб, яким пенсії призначаються відповідно до законів України «Про державну службу», «Про прокуратуру», «Про статус народного депутата України», «Про Кабінет Міністрів України», «Про судову експертизу», «Про Національний банк України», «Про службу в органах місцевого самоврядування», «Про дипломатичну службу», Податкового та Митного кодексів України, Положення про помічника-консультанта народного депутата України».

Конституційний Суд України, вирішуючи порушені в конституційній скарзі питання, виходить, зокрема з того, що предметом конституційної скарги Левченко О.М. є питання не винагороди прокурора, як посадової особи, а соціального захисту громадянина України в разі втрати працездатності (у випадку Левченко О.М. – часткової) з особливостями регулювання цього питання стосовно прокурорів.

На думку Конституційного Суду, застосована законодавцем юридична конструкція «у разі неприйняття до 1 червня 2015 року закону щодо призначення всіх пенсій, у тому числі спеціальних, на загальних підставах з 1 червня 2015 року скасовуються норми щодо пенсійного забезпечення осіб, яким пенсії призначаються відповідно до законів України <...>» є дуже суперечливою та неоднозначною.

З огляду на викладене, Конституційний Суд України встановив, що припис пункту 5 розділу III «Прикінцеві положення» Закону № 213–VIII не відповідає вимогам юридичної визначеності та передбаченості як складових

елементів принципу верховенства права (правовладдя), установленого приписом частини першої статі 8 Конституції України.

Суд також констатує, що недотримання законодавцем принципу юридичної визначеності як складового елемента принципу верховенства права (правовладдя) спричинило неоднакове застосування оспорюваного припису судами адміністративної юрисдикції.

Визнаний неконституційним припис пункту 5 розділу III «Прикінцеві положення» Закону № 213–VIII втрачає чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України цього Рішення.

Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим, остаточним і таким, що не може бути оскаржене.

Повний текст Рішення доступний за посиланням.

<http://www.ccu.gov.ua/docs/3132>